

Олена КАНТЕРМАН, юрист

ЯК ОСКАРЖИТИ РЕЗУЛЬТАТИ ПОДАТКОВОЇ ПЕРЕВІРКИ В СУДІ

Нормативна база:

- Кодекс адміністративного судочинства (далі – КАС);
- Податковий кодекс (далі – ПК);
- Закон від 08.07.11 р. № 3674-VI «Про судовий збір» (далі – Закон № 3674).

Практично будь-яка перевірка суб'єкта господарювання (далі – СГ) закінчується складанням акта. А потім на підставі цього акта контролюючий орган виносить рішення про застосування штрафних санкцій. Але далеко не завжди перевірений згоден з думкою контролерів і готовий покірливо сплатити штрафи. Часто підприємства і підприємці звертаються до суду, щоб оспорити винесене рішення.

Як правильно оскаржити рішення про застосування санкцій у судовому порядку, які витрати доведеться здійснити і які строки встановлено для подання скарги – розглянемо в цій консультації.

Якими нормативними документами слід керуватися при оскарженні результатів перевірки?

Найголовніший документ для «скаржника» – це КАС. Там прописано всі процесуальні правила складання і подання необхідних документів. Зверніть увагу, що КАС був оновлений 15.12.17 р. (на підставі Закону від 03.10.17 р. № 2147-VIII).

Крім КАС при оскарженні рішень органів ДФС також слід керуватися нормами ПК, перш за все – ст. 56.

Який саме документ потрібно оскаржити?

Процедура оформлення результатів перевірок прописана у ст. 86 ПК. Так, згідно з п. 86.1 ПК за результатами документальної або фактичної перевірки органами ДФС складається **акт** (якщо виявлено порушення).

На замітку! У вас є право підписати акт із запереченнями. Строк для подання заперечень до акта перевірки – 5 робочих днів (далі – р. д.) (п. 86.7 ПК). Заперечення повинні бути розглянуті органом ДФС протягом 7 р. д. Про результати розгляду платникові податків повинні повідомити письмово.

Потім на підставі акта перевірки орган ДФС складає **податкове повідомлення-рішення** (далі – ППР) у такі строки:

- якщо заперечення до акта не подавалися – протягом 10 р. д. після вручення платникові (або його представникові) податків акта перевірки;
- якщо заперечення до акта подавалися – тоді протягом 3 р. д. після розгляду заперечень і надання платникові податків письмової відповіді.

Порядок складання ППР встановлено наказом Мінфіну від 28.12.15 р. № 1204.

Таким чином, у судовому порядку слід оскаржити **ППР**, винесене за результатами перевірки.

Це треба знати! Оскаржується не акт перевірки, а винесене на його підставі ППР.

До якого суду потрібно звертатися, щоб оскаржити отримане ППР?

Для оскарження ППР потрібно звертатися до **окружного адміністративного суду** (ст. 20,

22 КАС). Причому за вибором позивача (тобто СГ, який оскаржить ППР) позов може бути поданий:

- або до адміністративного суду за місцем перебування позивача (місцем проживання);
- або ж до адміністративного суду за місцем перебування відповідача (тобто органу ДФС, чие ППР оскаржується).

Адреси та реквізити адміністративних судів можна знайти на офіційному сайті Судової влади України: <https://court.gov.ua>

З яким документом потрібно звертатися до суду?

До суду подається **позовна заява** (ст. 159, 160 КАС). Вимоги до складання цього документа містяться в ст. 160, 161 КАС. У кінці консультації ми наводимо **зразок** позовної заяви.

Які відомості потрібно зазначити в позовній заяві?

У позовній заяві зазначаються такі відомості (ст. 160 КАС):

- найменування суду першої інстанції, до якого подається заява;
- П. І. Б., місце проживання (для фізосіб), найменування позивача, його місцезнаходження (для юросіб);
- поштовий індекс, ідентифікаційний код ЄДРПОУ (для юросіб), реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізосіб) за його наявності або серія і номер паспорта для фізосіб – громадян України (якщо позивач їх знає), відомі номери засобів зв'язку, офіційна електронна адреса або адреса електронної пошти;
- ціна позову, обґрунтований розрахунок суми, що стягується, – якщо в позовній заяві містяться вимоги про відшкодування збитку, завданого оспорюваним рішенням, діями, бездіяльністю суб'єкта владних повноважень;
- зміст позовних вимог і викладення обставин, якими позивач обґрунтовує свої вимоги, а в разі подання позову до декількох відповідачів – зміст позовних вимог за кожним із них. У цьому випадку зміст позовних вимог може бути таким: «Про визнання протиправним і скасування ППР». Тут слід керуватися ст. 5 КАС, де перелічено види способів захисту порушених прав, свобод або законних інтересів, про які особа може просити суд;

- викладення обставин, якими позивач обґрунтовує свої вимоги. Тут доречним буде зазначити посилання на відповідні нормативно-правові акти, які підтверджують позицію позивача;
- докази, що підтверджують зазначені обставини (наприклад, у нашому випадку це можуть бути відповідні первинні документи, що підтверджують факт здійснення господарської операції);
- відомості про вживання заходів досудового врегулювання спору – якщо законом встановлено обов'язковий досудовий порядок врегулювання спору. У нашому випадку, якщо раніше подавалася скарга на ППР в адміністративному порядку, то це слід зазначити в позовній заяві;
- відомості про вживання заходів забезпечення доказів або позову до подання позовної заяви, якщо такі вживалися;
- перелік документів та інших доказів, що додаються до заяви;
- вказівка на докази, які не можуть бути подані разом із позовною заявою (за наявності), вказівка на наявність у позивача або іншої особи оригіналів письмових або електронних доказів, копії яких додаються до заяви;
- обґрунтування того, що оскаржуваними рішеннями, діями або бездіяльністю відповідача були порушені права, свободи, інтереси позивача;
- письмове підтвердження позивачем того факту, що він не подав інший позов (позови) до цього ж відповідача (відповідачів) із тим самим предметом і за тими самими підставами.

Позов підписується позивачем або його представником із зазначенням дати підписання.

Які документи необхідно додати до позовної заяви?

Виходячи з вимог ст. 161 КАС до позовної заяви необхідно додати:

- копію позовної заяви та копії всіх документів (для відповідача), що додаються до неї, якщо відповідачів декілька, то ці копії додаються за кількістю осіб, які беруть участь у справі;
- документ про сплату судового збору (**тільки оригінал!**);
- усі докази, які є в наявності у позивача, що підтверджують обставини, заявлені в позові. Наприклад, такими доказами в нашому ви-

падку можуть бути первинні документи, що підтверджують факт здійснення тієї або іншої господарської операції. Ці документи **можна** додати **у засвідчених копіях**;

- оригінал або копію оспорюваного індивідуального акта (у нашому випадку це оспорюване ППР);
- клопотання і заяви позивача про призначення експертизи, витребування доказів тощо (за необхідності).

Протягом якого строку можна оскаржити ППР у судовому порядку?

Загальне правило – для звернення до адміністративного суду з позовом слід керуватися нормами **ст. 122 КАС**. Тут передбачено, що для звернення до адміністративного суду за захистом прав, свобод та інтересів особи встановлюється шестимісячний строк, який обчислюється з дня, коли особа дізналася або мала дізнатися про порушення своїх прав.

Проте в ч. 3 ст. 122 КАС зазначено, що іншими законами можуть встановлюватися **інші строки для звернення до адміністративного суду**. У сфері оподаткування таким законом є ПК. Так,

згідно з **п. 56.19 ПК** платник податків має право оскаржити в суді ППР або інше рішення органу ДФС у будь-який момент після отримання такого рішення з урахуванням строків давності, передбачених ст. 102 ПК (тобто **протягом 1 095 днів**).

Строк давності в 1 095 днів обчислюється з дня отримання платником податків оскаржуваного ППР.

До речі, аналогічну позицію із цього питання підтримують і органи ДФС (див. роз'яснення в ЗІР, категорія 133.05).

У якому розмірі потрібно сплатити судовий збір при поданні позовної заяви?

Розміри судового збору, який сплачується при поданні адміністративного позову, встановлено Законом № 3674 (див. таблицю).

Для визначення розміру судового збору необхідно брати розмір прожиткового мінімуму (далі – ПМ) для працездатних осіб, встановлений законом на 1 січня календарного року, у якому подається позов. Станом на 01.01.18 р. розмір ПМ становить 1 762 грн.

Розміри судового збору при поданні позову до адміністративного суду

Вид адміністративного позову	Категорія платника	Ставка судового збору (для 2018 року)
1	2	3
Позов майнового характеру	Юрособа	1,5 % ціни позову, але не менше 1 ПМ і не більше 350 ПМ (тобто від 1 762 грн. до 616 700 грн.)
	Фізособи і фізособи-підприємці	1 % ціни позову, але не менше 0,4 ПМ і не більше 5 ПМ (тобто від 704,80 грн. до 8 810 грн.)
Позов немайнового характеру	Юрособи і фізособи-підприємці	1 ПМ (1 762 грн.)
	Фізособи	0,4 ПМ (704,80 грн.)

Який характер має позов про заперечення ППР?

Уважається, що такий позов має **майновий** характер. Отже, судовий збір потрібно сплачувати, відштовхуючись від суми, яка оспорюється СГ у спорі з органом ДФС. У цьому питанні слід керуватися роз'ясненнями ВАСУ, наведеними в постанові Пленуму ВАСУ від 05.02.16 р. № 2.

А позовом немайнового характеру буде, наприклад, позов про заперечення винесеного органом

ДФС рішення про анулювання реєстрації платником ПДВ.

Куди і коли слід сплатити судовий збір?

Реквізити для сплати судового збору можна знайти на офіційному сайті Судової влади України: <https://court.gov.ua/affairs/sudytax>.

Виходячи з вимог ст. 161 КАС, судовий збір сплачується позивачем **перед поданням позовної заяви** до суду.

На замітку! Судовий збір сплачує позивач. Але надалі все залежатиме від результатів розгляду справи: якщо позов буде задоволено, то сума судового збору підлягає відшкодуванню позивачеві за рахунок бюджетних асигнувань відповідача (у нашому випадку – органу ДФС) (ст. 139 КАС).

Що таке відзив на позов і в яких випадках він складається?

Відзив на позовну заяву – це **письмовий документ, який готує відповідач** у справі у відповідь на пред'явлену стосовно нього позовну заяву. При оскарженні ППР відзив на позов повинен підготувати орган ДФС.

Правила складання цього документа встановлено ст. 162 КАС. Відповідач повинен подати до суду свій відзив на позов у зазначений судом строк (цей строк суд зазначає в ухвалі про прийняття позовної заяви до розгляду) (п. 8 ч. 9 ст. 171 КАС).

Проте відповідач повинен надати відзив на позов не тільки суду: копія відзиву на позов і копії всіх документів, що додаються, **повинні бути направлені позивачеві** (ч. 3 ст. 162 КАС).

Для позивача відзив на позов цікавий тим, що із цього документа він може дізнатися, якими саме доводами відповідач мотивує свою позицію із спірного питання і які саме у нього є докази для цього.

Увага, дуже важливий нюанс! Зазвичай подання відзиву на позов є правом, а не обов'язком відповідача (ч. 4 ст. 159 КАС). Проте із цього правила є виняток: **неподання відзиву на позов суб'єктом владних повноважень (а орган ДФС таким є) без поважних причин може бути кваліфіковане судом як визнання позову.**

Пам'ятайте про цей нюанс. Якщо орган ДФС не направив відзив на позов у відведений строк, ця обставина може зіграти вам на руку!

Що робити із сумою до сплати, зазначеною в ППР? Чи зобов'язаний платник сплатити цю суму до подання позову до суду?

Ні, платник податків не зобов'язаний сплачувати донараховану йому суму грошових зобов'язань,

зазначену в ППР, якщо він не згоден і оскаржить це ППР у судовому порядку.

Згідно з абзацом четвертим п. 56.18 ПК при зверненні платника податків до суду з позовом про визнання протиправним та/або скасування рішення органу ДФС грошове зобов'язання вважається неузгодженим до дня набуття чинності судового рішення.

Тобто сплатити суму за ППР доведеться тільки в тому випадку, якщо судове рішення буде прийняте судом не на користь платника податків. Адже якщо суд задовольнить позовну заяву, то ППР буде скасоване, а значить, платити вже нічого не потрібно. Роз'яснення ДФС із цього питання можна знайти в ЗІР (категорія 133.05).

Таким чином, платник податків зобов'язаний буде сплатити донараховану йому суму, тільки якщо програє суд. А саме після набуття законної чинності судового рішення, згідно з яким йому в позові відмовлено.

У який момент рішення адміністративного суду набуває законної чинності?

Тут усе залежатиме від того, подавалася апеляційна скарга на рішення суду чи ні.

Правила набуття чинності рішень адміністративних судів установлені ст. 255 КАС. Так, рішення суду набуває чинності після закінчення строку, відведеного для подання апеляційної скарги. Строк для подання апеляційної скарги – 30 днів із дня оголошення судом рішення. При цьому якщо в судовому засіданні оповістили лише вступну та резолютивну частини рішення або ж справа розглядалася в порядку письмового провадження, то цей строк обчислюється **з дня складання повного рішення** (ч. 1 ст. 295 КАС). І якщо **апеляція не подавалася**, то рішення суду набуде законної чинності після закінчення строку для її подання.

Якщо ж апеляційна скарга на рішення суду подавалася, то рішення набуде чинності (якщо не буде скасоване судом апеляційної інстанції):

- після повернення апеляційної скарги особі, яка подала скаргу (підстави для повернення скарги передбачені ст. 298 КАС);
- відмови у відкритті апеляційного провадження;
- закриття апеляційного провадження;
- винесення постанови судом апеляційної інстанції.

ЗРАЗОК

До Вінницького окружного адміністративного суду
21001, м. Вінниця, вул. Брацлавська, 14

- Позивач** Товариство з обмеженою відповідальністю «Крокус»
21013, м. Вінниця, вул. Осіння, 38,
код ЄДРПОУ 12341234
тел. (031) 70-70-70, електронна пошта: Krokus@i.ua
- Відповідач** Головне управління Державної фіскальної служби у Вінницькій обл.
21100, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, буд. 7
код ЄДРПОУ 39402165
тел. (0432) 59-23-01; електронна пошта: vin.official@sfs.gov.ua

**Позовна заява
про визнання протиправними та скасування
податкових повідомлень-рішень
від 10.05.18 р. № 0003334402, від 10.05.18 р. №0003334502**

Товариство з обмеженою відповідальністю «Крокус» (далі – ТОВ «Крокус») зареєстроване як юридична особа 10.09.13 р., ідентифікаційний код 12341234, є платником податку на додану вартість.

Службовими особами Відповідача проведено документальну позапланову виїзну перевірку позивача з питань дотримання вимог податкового законодавства з ПДВ за червень 2015 року та податку на прибуток за 2015 рік по взаємовідносинах із ПП «Вербена» (код ЄДРПОУ 71071071), за наслідками якої складено акт перевірки від 27.04.18 р. № 711/23-00-14-02/11111111.

На підставі вказаного акта перевірки Головним управлінням ДФС у Вінницькій області прийнято:

- податкове повідомлення-рішення від 10.05.18 р. № 0003334402 про збільшення позивачу грошового зобов'язання з податку на прибуток приватних підприємств на загальну суму 15 000 грн.;
- податкове повідомлення-рішення від 10.05.18 р. № 0003334502 про збільшення позивачу грошового зобов'язання з податку на додану вартість на загальну суму 24 696,67 грн., у тому числі за основним платежем – 16 666,67 грн., за штрафними санкціями – 8 030 грн.

Ці повідомлення-рішення позивач вважає протиправними й такими, що підлягають скасуванню, з таких підстав.

Акт перевірки не містить доказів факту порушення ТОВ «Крокус» норм податкового законодавства.

У перевірений період наше підприємство мало фінансово-господарські взаємовідносини з контрагентом ПП «Вербена» на підставі договору поставки від 12.04.15 р. № 750/331, за умовами якого постачальник зобов'язується передати товар у власність покупця, а покупець зобов'язується прийняти та оплатити товар.

Факт виконання договірних зобов'язань сторонами підтверджується видатковою накладною від 23.06.15 р. № АО-007474 про придбання одного трансформатора КЕА 3789 К на загальну суму 100 000 грн., у т. ч. ПДВ – 16 666,67 грн.

Позивач повністю оплатив вартість товарів, що підтверджується платіжним дорученням від 24.06.15 р. № 735.

ПП «Вербена» зареєструвало в Єдиному реєстрі податкових накладних та виписало на користь позивача податкову накладну від 24.06.15 р. № 123.

З урахуванням зазначеного до перевірки надано всі первинні документи бухгалтерського та податкового обліку, які вказують на виконання зобов'язань за договором поставки із ПП «Вербена».

Отже, проведені господарські операції мали реальну господарську ціль – забезпечення діяльності позивача та досягнення його мети – отримання прибутку. Товари, отримані від контрагента, мали реальний характер та були використані в межах господарської діяльності в оподатковуваних операціях. Зазначене підтверджується обставинами, викладеними вище, і документами, які стали предметом перевірки.

При цьому будь-яких доказів на підтвердження того, що позивач або контрагенти позивача не мали адміністративно-господарських можливостей на виконання господарських зобов'язань по спірних операціях та відсутність фактичних дій, спрямованих на виконання зобов'язань, в акті перевірки не наведено.

З огляду на зазначене висновки Відповідача про відсутність фактичного здійснення господарських операцій, що покладені в основу оспорюваних податкових повідомлень-рішень, ґрунтуються виключно на припущеннях податкового органу, оскільки всі необхідні первинні документи були надані Позивачем під час проведення перевірки.

Економічний ефект від здійснених господарських операцій із ТОВ «Вербена» позивач отримав у вигляді реалізованого товару на користь ТОВ «Глобус» (виробниче обладнання системи ГВВ – 3131), а також отриманих від цього доходів, що підтверджується відповідними документами: договором від 23.07.15 р. № 33 з ТОВ «Глобус», видатковою накладною від 27.07.15 р. № КА 7389 та банківською випискою № 12345.

У свою чергу, на момент укладення договорів та проведення господарських операцій ТОВ «Вербена» було зареєстроване в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, зареєстроване платником податків, банкрутом не визнавалось та на цей час здійснює свою діяльність відповідно до норм чинного законодавства.

Постачанням товарів згідно з пп. 14.1.191 Податкового кодексу (далі – ПК) є будь-яка передача права на розпоряджання товарами як власник, у тому числі продаж, обмін чи дарування такого товару, а також постачання товарів за рішенням суду.

Відповідно до п. 44.1 ПК для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних із визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством.

Платникам податків забороняється формування показників податкової звітності, митних декларацій на підставі даних, не підтверджених документами, що визначені абзацом першим цього пункту.

Згідно з п. 134.1 ПК об'єктом обкладення податком на прибуток підприємств є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень цього розділу.

Базою оподаткування є грошове вираження об'єкта оподаткування, визначеного згідно із ст. 134 ПК з урахуванням положень цього кодексу. Податок нараховується платником самостійно за ставкою, визначеною с. 136 ПК, від бази оподаткування, визначеної згідно зі ст. 135 ПК.

Відповідно до п. 198.1 ПК (у редакції станом на час здійснення спірної господарської операції) право на віднесення сум податку до податкового кредиту виникає у разі здійснення операцій, зокрема придбання або виготовлення товарів (у т. ч. у разі їх увезення на митну територію України) та послуг. Пунктом 198.2 цієї статті передбачено, що датою віднесення сум ПДВ до податкового кредиту вважається дата тієї події, що відбулася раніше: дата списання коштів із банківського рахунка платника податку на оплату товарів/послуг або дата отримання платником податку товарів/послуг.

Згідно із п. 198.3 ПК податковий кредит звітного періоду визначається виходячи з договірної (контрактної) вартості товарів/послуг та складається із сум податків, нарахованих (сплачених) платником податку за ставкою, установленою п. 193.1 ПК, протягом такого звітного періоду у зв'язку з придбанням або виготовленням товарів (у тому числі при їх імпорті) та послуг.

Нарахування податкового кредиту здійснюється незалежно від того, чи такі товари/послуги та основні фонди почали використовуватися в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку протягом звітного податкового періоду, а також від того, чи здійснював платник податку оподатковувані операції протягом такого звітного податкового періоду.

Абзацом першим п. 198.6 ПК передбачено, що не відносяться до податкового кредиту суми податку, сплаченого (нарахованого) у зв'язку з придбанням товарів/послуг, не підтверджені зареєстрованими в Єдиному реєстрі податкових накладних податковими накладними розрахунками коригування до таких податкових накладних чи не підтверджені митними деклараціями, іншими документами, передбаченими п. 201.11 ПК.

Відповідно до п. 201.1 ПК на дату виникнення податкових зобов'язань платник податку зобов'язаний скласти податкову накладну в електронній формі з дотриманням умови щодо її реєстрації у порядку, визначеному законодавством, електронного підпису уповноваженої платником особи та зареєструвати її в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі – ЄРПН) у встановлений ПК термін.

Пункт 201.8 ПК передбачає, що право на нарахування податку та складання податкових накладних надається виключно особам, зареєстрованим як платники податку в порядку, передбаченому ст. 183 ПК.

Відповідно до п. 201.10 ПК в разі здійснення операцій із постачання товарів/послуг платник податку – продавець товарів/послуг зобов'язаний в установлені терміни скласти податкову накладну, зареєструвати її в ЄРПН та надати покупцю за його вимогою.

Податкова накладна, складена та зареєстрована в ЄРПН платником податку, який здійснює операції з постачання товарів/послуг, є для покупця таких товарів/послуг підставою для нарахування сум податку, що відносяться до податкового кредиту.

Правові засади регулювання, організації, ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні визначає Закон від 16.07.99 р. № 996-ХІ «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (надалі – Закон № 996). Зі змісту ст. 1 Закону № 996 випливає, що первинний документ – це будь-який документ, який містить відомості про господарську операцію та підтверджує її здійснення.

Законодавством не визначений вичерпний перелік документів, які можуть уважатися первинними, тобто такими, що підтверджують проведення господарської операції і на підставі яких формується звітність. Відсутність деяких реквізитів в одному з первинних документів не робить автоматично господарську операцію такою, що не відбулася.

Частинами 1, 2 ст. 9 Закону № 996 встановлено вимоги до первинного документа та визначено сферу застосування первинного документа. Підставою для бухгалтерського обліку господарських

операцій є первинні документи, які фіксують факти здійснення господарських операцій. Первинні документи повинні бути складені під час здійснення господарської операції, а якщо це неможливо – безпосередньо після її закінчення. Для контролю та впорядкування оброблення даних на підставі первинних документів можуть складатися зведені облікові документи.

Ураховуючи зазначене, ТОВ «Крокус» правомірно відобразило у складі податкового кредиту суми податку на додану вартість та суму витрат для цілей визначення об'єкта обкладення податком на прибуток за господарськими операціями з ТОВ «Вербена» на підставі належним чином оформлених первинних бухгалтерських документів.

Позивач підтверджує, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього Відповідача з тим самим предметом та за тими же самими підставами.

Виходячи з вищевикладеного та керуючись ст. 5, 132, 139, 160, 161, 245 КАС, ПРОШУ:

1. Визнати незаконними та скасувати податкове повідомлення-рішення від 10.05.18 р. № 0003334402 та податкове повідомлення-рішення від 10.05.18 р. № 0003334502.
2. Стягнути з Державного бюджету України за рахунок бюджетних асигнувань Головного управління ДФС у Вінницькій обл. на користь ТОВ «Крокус» судові витрати зі сплати судового збору в розмірі 1 762 грн. (одна тисяча сімсот шістдесят дві) грн.

Додатки:

1. Оригінал документа про сплату судового збору.
2. Копія позовної заяви з додатками для Відповідача.
3. Копія виписки з ЄДРПОУ ТОВ «Крокус».
4. Копія акта перевірки від 27.04.18 р. № 711/23-00-14-02/11111111.
5. Копія податкового повідомлення-рішення від 10.05.18 р. № 0003334402.
6. Копія податкового повідомлення-рішення від 10.05.18 р. № 0003334502.
7. Копія договору поставки з ПП «Вербена» від 12.04.15 р. № 750/331.
8. Копія видаткової накладної від 23.06.15 р. № АО-007474.
9. Копія платіжного доручення від 24.06.15 р. № 735.
10. Копія податкової накладної від 24.06.15 р. № 123.
11. Копія договору поставки від 23.07.15 р. № 33 з ТОВ «Глобус».
12. Копія видаткової накладної від 27.07.15 р. № КА 7389.
13. Копія банківської виписки № 12345.

Директор ТОВ «Крокус» (підпис) А. А. Тайфунов

25.10.18 р.